

PALÁC LIDSKÝCH PRÁV V ČÍSLECH

• **Architekt:**
Lord Richard Rogers
Sdružení architektů:
Richard Rogers Partnership Ltd,
Londýn
a Claude Bucher, Štrasburk

• **Náklady:** 455
milionů francouzských
franků

• **Využitelná plocha:** 28 000 m², z toho
připadá

- 860 m² na velkou jednací síň
- 520 m² na malou jednací síň
- 4 500 m² na zasedací místnosti
- 16 500 m² na kanceláře

• **Počet zasedacích místností:** 18, včetně
- velké jednací síně (s kapacitou 243 míst + 49 míst pro soudce
+ 22 míst pro stěžovatele)
- malé jednací síně (101 míst + 25 míst pro soudce
+ 12 míst pro stěžovatele)
- jednací místnosti soudců (47 až 52 míst)
- zasedací místnosti (průměrně 47 míst kolem stolu
+ 52 v zadní části)

• **Počet kancelářů:** 535 kancelářů (flexibilní)
• **Audiovizuální technika:** tiskové centrum (204 míst)
přednáškový sál (104 míst)

• A také:

- 490 km elektrických kabelů
- 5 500 světel
- 10 km potrubí
- 500 m automatické linky na přepravu dokumentů
- 9 osobních a nákladních výtahů
- 450 tun konstrukční oceli
- 1 450 tun betonářské výztuže
- 15 000 m³ betonu
- 2 800 m truhlíků rostlinné fasády
- 4 tepelná čerpadla
- 16 samostatných klimatizačních jednotek
- 50 firem se 125 subdodavateli
- 1 500 osob na staveništi
- 800 000 hodin stavebních prací

NEPLÉST SI S NÁSLEDUJÍCÍMI INSTITUCEMI

Soudní dvůr Evropské unie

Sídlí v Lucemburku a zajišťuje dodržování právních předpisů EU a předpisů týkajících se výkladu a uplatňování základních smluv Evropské unie.

Mezinárodní soudní dvůr

Soudní orgán Organizace spojených národů. Sídlí v Haagu.

Všeobecná deklarace lidských práv

Text přijatý Organizací spojených národů v roce 1948 k posílení ochrany lidských práv na mezinárodní úrovni.

Listina základních práv

Text Evropské unie týkající se lidských práv a základních svobod přijatý v roce 2000.

VÍCE INFORMACÍ NA ADRESE

European Court of Human Rights
Public Relations
67075 Strasbourg cedex
France
www.echr.coe.int

CES

SOUD

ve zkratce

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

COUNCIL OF EUROPE

CONSEIL DE L'EUROPE

EVROPSKÝ SOUD PRO LIDSKÁ PRÁVA

Evropský soud pro lidská práva byl založen v roce 1959. Zabývá se individuálními nebo mezistátními stížnostmi namítajícími porušení občanských a politických práv zaručených Evropskou úmluvou o lidských právech.

Od roku 1998 zasedá trvale a jednotlivci se na něj mohou obracet přímo.

Od svého založení Soud posoudil již sta tisíce stížností. Jeho rozsudky jsou pro dotčené státy závazné a vedou jejich vlády ke změně legislativy a správní praxe v mnoha oblastech. Judikatura Soudu činí z Úmluvy moderní a výkonný živý nástroj pro plnění nových úkolů a upevňování právního státu a demokracie v Evropě.

Soud má sídlo ve Štrasburku v Paláci lidských práv, který v roce 1995 navrhl britský architekt Lord Richard Rogers. Z této budovy, jejíž podoba je známá po celém světě, Soud sleduje dodržování lidských práv 700 milionů Evropanů ve 46 členských státech Rady Evropy, které ratifikovaly Úmluvu.

KLÍČOVÁ DATA

5. května 1949

Založení Rady Evropy

4. listopadu 1950

Přijetí Úmluvy

3. září 1953

Vstup Úmluvy v platnost

21. ledna 1959

Poradní shromáždění Rady Evropy volí první členy Soudu

23. až 28. února 1959

První zasedání Soudu

18. září 1959

Soud přijímá svůj Jednací řád

14. listopadu 1960

Soud vydává první rozsudek:
Lawless proti Irsku

1. listopadu 1998

Vstup v platnost Protokolu č. 11 k Úmluvě, který zakládá "nový Soud"

1. června 2010

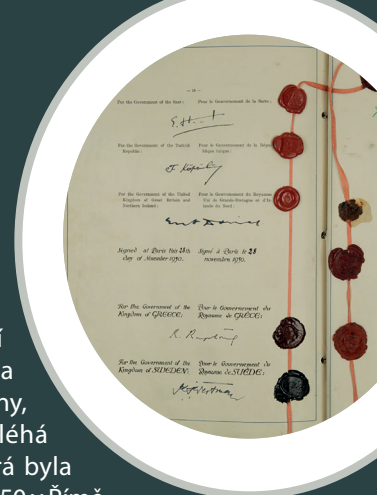
Vstup v platnost Protokolu č. 14 k Úmluvě, jehož cílem je zajistit dlouhodobou účinnost Soudu

1. srpna 2018

Vstup v platnost Protokolu č. 16 k Úmluvě, který umožňuje Soudu vydávat poradní posudky

EVROPSKÁ ÚMLUVA O LIDSKÝCH PRÁVECH

Evropská úmluva o lidských právech je mezinárodní smlouva, podle které se členské státy Rady Evropy zavazují zajistit základní občanská a politická práva, a to nejen pro své vlastní občany, ale také každému, kdo podléhá jejich jurisdikci. Úmluva, která byla podepsána dne 4. listopadu 1950 v Římě, vstoupila v platnost v roce 1953.

ZÁRUKY A ZÁKAZY

Úmluva zajišťuje zejména:

- právo na život,
- právo na spravedlivý proces,
- právo na respektování soukromého a rodinného života,
- svobodu projevu,
- svobodu myšlení, svědomí a náboženského vyznání, a
- ochranu majetku.

Úmluva zakazuje zejména:

- mučení a nelidské či ponižující zacházení nebo trestání,
- otroctví a nucené práce,
- trest smrti,
- svévolnou a protiprávní vazbu, a
- diskriminaci v požívání práv a svobod stanovených v Úmluvě.

